OLSZTYŃSKI

Dziennik Wojewódzki

Nr 15 (29) | Olsztyn, dnia 11 października 1947 r. | Rok III

TREŚĆ:

Dział urzędowy

Poz. 153.

DEKRET

z dnia 12 września 1947 r.

o pomocy sąsiedzkiej w rolnictwie.

(Dz. U. R. P. Nr 59, poz. 320 z dn. 17 września 1947 r.).

Na podstawie art. 4 Ustawy Konstytucyjnej z dnia 19 lutego 1947 r. o ustroju i zakresie działania najwyższych organów Rzeczypospolitej Polskiej i ustawy z dnia 4 lipca 1947 r. o upoważnieniu Rządu do wydawania dekretów z mocą ustawy (Dz. U. R. P. Nr 49, poz. 252) — Rada Ministrów postanawia, a Rada Państwa zatwierdza, co następuje:

Art. 1. 1. Pomoc sąsiedzka w rolnictwie ma na celu pomoc gospodarstwom rolnym, pozbawionym siły pociągowej, narzędzi rolniczych lub środków transportowych dla zabezpieczenia terminowego dokonania orki, zasiewów oraz zbiorów i obejmuje obowiązek oddawania do użytku sprzężaju i maszyn rolniczych wraz z obsługą oraz uprzęży, wozów i narzędzi rolniczych.

2. Do świadczeń z tytułu pomocy sąsiedzkiej obowiązani są posiadacze (właściciele, użytkownicy) gospodarstw rolnych, zaopatrzonych w siłę pociągową lub maszyny rolnicze.

3. Do korzystania z tej pomocy są uprawnieni posiadacze gospodarstw rolnych, określonych w ust. 1, jeżeli nie rozporządzają zasobami potrzebnymi do nabycia siły pociągowej, narzędzi rolniczych lub środków transportowych.

4. Prawo to nie przysługuje tym posiadaczom gospodarstw rolnych, którzy bez gospodarczego uzasadnienia wyzbyli się koni lub posiadają poza rolnictwem inne stałe wydatne źródło dochodu.

Art. 2. Spośród uprawnionych pierwszeństwo do korzystania z pomocy sąsiedzkiej w rolnictwie mają:

1) posiadacze gospodarstw, powstałych w wyniku przeprowadzenia reformy rolnej;
2) posiadacze gospodarstw, zniszczonych wskutek działań wojennych lub klęsk żywiołowych;
3) wdowy i sieroty po obywatelach polskich, poległych w walce o niepodległość i demokrację;
4) osadnicy i repatrianci;
5) rodziny osób odbywających służbę wojskową, korzystające z ustawowej pomocy i zasiłków.

Art. 3. 1. Obowiązek pomocy sąsiedzkiej w rolnictwie ustanawiają gminne rady narodowe w obrębie poszczególnych gromad i gmin wiejskich. W przypadkach gospodarczo uzasadnionych może powiatowa rada narodowa obowiązek ten ustanowić w obrębie gmin sąsiednich.

2. Prezydium gminnej rady narodowej ustala na podstawie wniosków, złożonych przez osoby uprawnione, a przedstawionych i zaopiniowanych przez zarząd gminny Związku Samopomocy Chłopskiej, plan pomocy sąsiedzkiej ustalający, kto i na czyją rzecz obowiązany jest świadczyć, oraz rodzaj i rozmiar (czas) świadczeń.

Art. 4. 1. Czas świadczeń z tytułu pomocy sąsiedzkiej w rolnictwie nie może przekraczać 14 dni w ciągu roku i winien być ustalony w zależności od zapotrzebowania miejscowego oraz od wielkości i wyposażenia gospodarstwa obowiązanych.

2. Świadczenia z tytułu pomocy sąsiedzkiej są odpłatne. Normy opłat ustala na wniosek prezydium gminnej rady narodowej prezydium właściwej powiatowej rady narodowej według zasad słuszności, mając na uwadze zarówno interes uprawnionych jak i obowiązanych do świadczeń.

Art. 5. 1. Plan pomocy sąsiedzkiej oraz normy opłat ogłasza się w sposób przyjęty w danej gromadzie lub gminie.

2. Każdy zainteresowany może odwołać się od ustalonego planu pomocy sąsiedzkiej (art. 3) do prezydium właściwej powiatowej rady narodowej, a od ustalonych norm opłat za świadczenia (art. 4, ust. 2) — do prezydium właściwej wojewódzkiej rady narodowej. Decyzje prezydium powiatowej bądź wojewódzkiej rady narodowej są ostateczne.

3. Odwołania, o których mowa w ust. 2, należy wnosić w ciągu 14 dni od dnia ogłoszenia planu bądź norm. Odwołanie nie wstrzymuje obowiązku wykonania nałożonego świadczenia.

Art. 6. 1. Wykonaniem planu pomocy sąsiedzkiej w rolnictwie na obszarze gromady kieruje na podstawie wytycznych ustalonych przez prezydium gminnej rady narodowej sołtys, do którego w szczególności należy ustalenie terminu wykonania obowiązku świadczenia. Sołtys może sobie przybrać do pomocy jednego do trzech członków gromady.

2. Nadzór nad czynnościami sołtysa w zakresie wykonania planu pomocy sąsiedzkiej sprawuje wójt. Od decyzji wójta służy odwołanie do prezydium powiatowej rady narodowej; odwołanie nie wstrzymuje wykonania decyzji.

Art. 7. 1. Rozporządzenie Ministra Rolnictwa i Reform Rolnych wydane w porozumieniu z Ministrami Administracji Publicznej i Ziem Odzyskanych może określić ogólne wytyczne dla ustalania norm opłat za świadczenia oraz uiszczania w gotówce równowartości opłat, oznaczonych w zbożu.

2. Rozporządzenie Ministra Rolnictwa i Reform Rolnych wydane w porozumieniu z zainteresowanymi ministrami może zwolnić niektóre kategorie posiadaczy gospodarstw rolnych od obowiązku świadczeń z tytułu pomocy sąsiedzkiej w rolnictwie.

Art. 8. 1. Kto uchyla się od spełnienia obowiązku świadczeń z tytułu pomocy sąsiedzkiej w rolnictwie lub utrudnia innym wykonanie tego obowiązku albo też pobiera za świadczenia zapłatę wyższą od ustalonej na podstawie przepisów niniejszego dekretu,

podlega karze aresztu do 6 miesięcy lub grzywny do 100.000 złotych albo obu tym karom łącznie.

2. Kto, będąc obowiązanym z tytułu swego urzędu lub zajmowanego stanowiska do organizowania pomocy sąsiedzkiej w rolnictwie, zaniedba tego obowiązku lub wykonywa go w sposób niezgodny z przepisami niniejszego dekretu albo rozporządzeń na podstawie tego dekretu wydanych,

podlega karze aresztu do 6 miesięcy lub grzywny do 100.000 złotych albo obu tym karom łącznie, jeżeli czyn ten nie jest zagrożony karą surowszą na mocy innych przepisów prawa.

Art. 9. Wykonanie niniejszego dekretu porucza się Ministrom: Rolnictwa i Reform Rolnych, Administracji Publicznej, Ziem Odzyskanych oraz Sprawiedliwości.

Art. 10. 1. Dekret niniejszy wchodzi w życie z dniem ogłoszenia i obowiązuje do dnia 31 grudnia 1949 r.

2. Rada Ministrów może w drodze rozporządzenia przedłużyć moc obowiązującą niniejszego dekretu na okres następnych 3 lat.

Prezydent Rzeczypospolitej
(—) Bolesław Bierut

Prezes Rady Ministrów
(—) Józef Cyrankiewicz

Minister Rolnictwa i Reform Rolnych
(—) Jan Dąb-Kocioł

Minister Administracji Publicznej
(—) Edward Osóbka-Morawski

Minister Ziem Odzyskanych
(—) Władysław Gomułka

w/z Minister Sprawiedliwości
(—) Tadeusz Rek

APEL MINISTRA ROLNICTWA I REFORM ROLNYCH

Obywatele rolnicy!

Zniszczone po wojnie rolnictwo nie mogło wykonać najważniejszego obowiązku, jaki na nim ciąży, to jest wyżywić kraju. Zmuszeni byliśmy jeszcze w tym roku sprowadzić z zagranicy ponad pół miliona ton zboża, płacąc za nie węglem, tak potrzebnym w kraju, tak potrzebnym rolnikowi.

W przyszłym roku musimy się wyżywić sami, bez pomocy zagranicy. Tego wymaga od nas sytuacja gospodarcza, to nakazuje chłopu-rolnikowi jego honor.

O tym, czy zdołamy osiągnąć w przyszłym roku samowystarczalność naszego kraju, zadecyduje tegoroczny siew jesienny. Musimy w jesieni zaorać i zasiać więcej niż w roku ubiegłym, podwyższając areał zasianej w jesieni ziemi, do 5,5 milionów ha. Dlatego też do tegorocznego siewu jesiennego Rząd przywiązuje wielką wagę. Pomoc Państwa na akcję siewną jest wielka. Kredyty na zakup ziarna i opłacanie orki traktorami wynoszą ponad 2 miliardy złotych, niezależnie od tego duża pomoc udzielona została w zbożu siewnym, jak: w życie, pszenicy, rzepaku ozimym. Aby jednak przy istniejących brakach siły pociągowej plan zasiewów wykonać, musi być zorganizowane współdziałanie wszystkich chłopów-rolników, oparte na wzajemnej pomocy sąsiedzkiej.

Dla zorganizowania tego współdziałania uchwalony został w dniu 12 września r. b. przez Radę Ministrów dekret o pomocy sąsiedzkiej w rolnictwie. W myśl postanowień tego dekretu tam, gdzie terminowe dokonanie orki i zasiewu jest zagrożone z braku dostatecznej siły pociągowej, obowiązkiem każdego rolnika, posiadającego żywą siłę pociągową, narzędzia rolnicze, czy sprzęt, jest udzielenie sąsiadowi, który tej pomocy potrzebuje. Jako Minister Rolnictwa i Reform Rolnych wzywam wszystkich rolników do karnego wykonania postanowień tego dekretu. Ponadto apeluję do rolników, aby tam, gdzie skutkiem braku siły pociągowej zagrożone jest terminowe wykonanie orki i zasiewu:

1) W okresie pilnych robót rolnych ograniczyć jazdę końmi na targi i jarmarki do granic najbardziej niezbędnych potrzeb,
2) w okresie siewów jesiennych nie używać koni do innych celów, jak orka i zasiew,
3) tam, gdzie zachodzi tego potrzeba używać koni do robót polnych nawet w niedzielę.

Nie może chłop - rolnik dopuścić do tego, aby jego konie pasły się na pastwisku, kiedy widzi, że biedna wdowa, ubogi sąsiad, czy zniszczony osadnik pracuje łopatą w pocie czła, aby zasiać zagon swego pola.

Gminne i powiatowe Rady Narodowe wzywam do ścisłego i szybkiego wykonania obowiązków wynikłych z postanowień dekretu o sąsiedzkiej pomocy i do wyzyskania wszystkich możliwości i środków, aby w jesieni jak najwięcej ziemi zaorać i zasiać.

Wzywam Was, Chłopi - Rolnicy, do walki z odłogami, do zbiorowego wysiłku o uzyskanie niezależności aprowizacyjnej naszego kraju.

Minister Rolnictwa i Reform Rolnych
(—) J. Dąb - Kocioł

Poz. 154.

Olsztyn, dnia 16 września 1947 r.

WOJEWODA OLSZTYŃSKI
L. dz. Rol. R. Z. — 14/47.

ROZPORZĄDZENIE

w sprawie licencji ogierów w roku 1948 na terenie woj. Olsztyńskiego

Na podstawie ustawy z dnia 13 marca 1934 r. o nadzorze nad hodowlą koni (Dz. U. R. P. 1946 Nr 23, poz. 19) i Dekretu z dnia 26 sierpnia 1946 r. o zniesieniu Izb Rolniczych (Dz. U. R. P. Nr 47 poz. 285) oraz rozporządzenia Ministra Rolnictwa i Reform Rolnych z dnia 18 czerwca 1947 r. (Dz. U. R. P. Nr 52 poz. 279) i wreszcie na podstawie rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 17.X. 1946 r. w sprawie przekazania czynności zniesionych Izb Rolniczych (Dz. U. R. P. Nr 69 poz. 357) zarządzam na podległym mi terenie województwa olsztyńskiego w czasie od dnia 30.IX. do 18.X. 1947 r. spędy ogierów w miejscach ustalonych przez Starostę Powiatowego, celem przeprowadzenia tamże kwalifikacji (licencji) ogierów przez komisję kwalifikacyjną.

§ I.

Terminy doprowadzenia ogierów na przeglądy przez komisję kwalafikacyjną w poszczególnych powiatach ustalam następująco:

1) Pasłęk	dnia 30.IX. 47 r.
2) Braniewo	„ 1. X. 47 r.
3) Morąg	„ 2. X. 47 r.
4) Iława (pow. Susz)	„ 3. X. 47 r.
5) Ostróda	„ 4. X. 47 r.
6) Olsztyn	„ 6. X. 47 r.
7) Nidzica	„ 7. X. 47 r.
8) Szczytno	„ 8. X. 47 r.
9) Pisz	„ 9. X. 47 r.
10) Mrągowo	„ 10. X. 47 r.
11) Giżycko	„ 11. X. 47 r.
12) Węgorzewo	„ 12. X. 47 r.
13) Kętrzyn	„ 13. X. 47 r.
14) Reszel	„ 15. X. 47 r.
15) Lidzbark	„ 16. X. 47 r.
16) Górowo Iławieckie	„ 17. X. 47 r.
17) Bartoszyce	„ 18. X. 47 r.

§ II.

Wojewódzka Komisja Kwalifikacyjna przy Woj. Zw. Sam. Chłop. składa się z trzech członków: Kierownika Państwowego stada ogierów w Kwidzyniu-Miłosnej, jako przewodniczącego oraz wyznaczonych przez Zarząd Woj. Oddziału Zw. Sam. Chłopskiej dwóch delegatów z których jeden jest pracownikiem fachowym tegoż oddziału, drugi przedstawicielem Woj. Oddziału Zrzeszenia Hodowców Koni.

§ III.

Komisja dokonuje przeglądu ogierów w obecności Pawiatowego Lekarza Weterynarii, który powołany jest do wypowiedzenia opinii o stanie zdrowotnym ogierów i ich zdatności jako rozpłodników. Powiatowego lekarza weterynarii w razie potrzeby zastępuje inny lekarz weterynarii wyznaczony przez Powiatową Władzę Administracji Ogólnej.

§ IV.

Właściciele ogierów dwuletnich i starszych obowiązani są zgłosić je do Zarządu Gminy bezwłocznie oraz doprowadzić je przed komisję kwalifikacyjną w terminach wyżej podanych.

§ V.

Zarząd Gminy obowiązany jest zaprowadzić spisy ogierów dwuletnich i starszych oraz, zawiadomić komisję kwalifikacyjną o ilości klaczy 3-letnich i starszych znajdujących się na obszarze gminy.

§ VI.

Ogier zostanie uznany zasadniczo za odpowiedniego do hodowli na przeciąg czasu do końca roku następnego, po tym w którym został uznany. W przypadkach przewidzianych w/w rozporządzeniu Ministra Rolnictwa i Reform Rolnych może komisja kwalifikacyjna okres czasu, na który ogier został uznany rozszerzyć.

§ VII.

Właściciele ogierów dwuletnich i starszych, których konie nie zostały uznane przez komisje kwalifikacyjne, obowiązani są poddać wytrzebieniu na własny koszt i ryzyko w terminie do trzech miesięcy po wydaniu orzeczenia Komisji. Starostwo Powiatowe może przedłużyć ten termin z ważnej przyczyny.

§ VIII.

Po zakończeniu przeglądu ogierów Woj. Zarząd Zw. Sam. Chłopskiej sporządza spis ogierów podlegających przymusowemu wytrzebieniu oraz przesyła tenże spis do właściwych powiatowych władz administracji ogólnej celem sprawdzenia czy ogiery te zostały wytrzebione we właściwym terminie.

§ IX.

Jeżeli właściciel nieuznanego ogiera nie jest w możności z powodu ubóstwa wytrzebić go własnym kosztem, Starosta Powiatowy na prośbę i ryzyko właściciela zarządza wytrzebienie na koszt Państwa przez organa służby weterynaryjnej państwowej lub samorządowej.

§ X.

W przypadkach gdy właściciele ogierów nieuznanych uchylają się od obowiązku dobrowolnego wytrzebienia ogierów, Starosta Powiatowy zarządza konfiskatę ogierów. Po wytrzebieniu zostaną one oddane do użytku publicznego lub też sprzedane w przetargu. Uzyskane stąd sumy pieniężne będą użyte na cele hodowli koni w/g uznania Starosty Powiatowego.

§ XI.

Wojewódzki Zarząd Związku Samopomocy Chłopskiej dostarczy druki kwalifikacyjne za opłatą 400-tu zł od każdego uznanego przez Woj. Komisję Kwalifikacyjną ogiera.

§ XII.

Sankcje karne:

Kto pokrywa klacz ogierem nieuznanym przez Komisję Kwalifikacyjną, lub kto dopuszcza do powstania warunków przy których jest możliwe pokrycie klaczy ogierem nieuznanym oraz kto nie zgłasza zarządowi gminy ogiera lub nie doprowadza go przed komisję kwalifikacyjną — karany będzie w myśl art. 9 Ustawy z dnia 13 marca 1934 r. o nadzorze nad hodowlą koni Dz. U. R. P. Nr 23 poz. 154 z 1946 r.) grzywną do wysokości 3.000 zł.

Wojewoda

(—) **Mgr W. Jaśkiewicz.**

Poz. 155.

Warszawa, dnia 17 lipca 1947 r.

MINISTERSTWO ZIEM ODZYSKANYCH
Biuro Personalne
L. dz. 2442/BP—WO/2/47

Do
(według rozdzielnika).

Ministerstwo Ziem Odzyskanych przesyła w załączeniu instrukcję, wydaną przez Prezydium Rady Ministrów, w przedmiocie legitymacyj urzędowych i ulg kolejowych z poleceniem ścisłego zastosowania.

Kwestia rozprowadzenia potrzebnej ilości nowych blankietów będzie przedmiotem oddzielnego zarządzenia Ministerstwa.

Dyrektor Biura Personalnego
(—) **Z. Bartel**

Warszawa, 20 maja 1947 r.

PREZYDIUM RADY MINISTRÓW
Nr O. — III — 29/2
Legitymacje urzędowe
i ulgi kolejowe — instrukcja.

OKÓLNIK Nr 25

W celu unormowania w sposób jednolity sprawy wydawania legitymacyj dla pracowników urzędów i innych instytucji państwowych zostaje wydana załączona instrukcja.

Instrukcja zawiera również wyjaśnienia, komu przysługują ulgi taryfowe przy przejazdach. Kwestia ta została ujęta w instrukcji w porozumieniu z Ministerstwem Komunikacji i Skarbu, jako ściśle związana z ustaleniem wzorów legitymacyj urzędowych.

Instrukcja wchodzi w życie z dniem 1 lipca 1947 r. z tym, że zaopatrywanie pracowników w legitymacje wg. nowego wzoru winno być zakończone do dnia 31 grudnia 1947 r. Z dniem 1 stycznia 1948 r. Legitymacje dotychczas praktykowane tracą swą ważność.

Równocześnie uchyla się pismo okólne Prezydium Rady Ministrów z dnia 24 września 1945 r. Nr 19-3/2.

Proszę o wydawanie odpowiednich zarządzeń podległym organom.

Dyrektor
Biura Organizacji i Spraw Osobowych
(—) **Prof. dr. M. Jaroszyński**

Zał.: 1. (instrukcja)

INSTRUKCJA

o zaopatrywaniu pracowników państwowych i ich żon w legitymacje urzędowe oraz o stosowaniu ulg taryfowych przy przejazdach koleją.

§ 1. Postanowienia ogólne.

1. Niniejsza instrukcja podaje wzory legitymacji urzędowych, normuje tryb wystawiania oraz prawa i obowiązki związane z posiadaniem tego dokumentu. Ponadto instrukcja zawiera postanowienia co do uprawnień do ulgowych przejazdów kolejami państwowymi.

2. Legitymacja urzędowa jest dokumentem, który ma znaczenie dowodu osobistego, stwierdzającego: tożsamość osoby posiadającej legitymację, charakter stosunku, stanowisko (tytuł służbowy) oraz miejsce pracy. Legitymacja jest dowodem tożsamości, którą pracownik może i powinien legitymować się przy spełnianiu obowiązków służbowych jak i poza służbą.

Do wystawiania legitymacyj urzędowych uprawnione są:

a) władze naczelne,
b) urzędy i instytucje państwowe podległe bezpośrednio władzom naczelnym (II instancji),
c) centralne instytucje państwowe (instytuty, zakłady, urzędy i t. p.) bezpośrednio podległe władzom naczelnym.

Urzędnikom stojącym na czele (kierownikom) powyższych władz i instytucji, wystawiają legitymacje władze bezpośrednie wyższe.

Legitymacje ministrów wystawia Prezydium Rady Ministrów, a ich żon i podsekretarzy stanu — właściwe Ministerstwa.

Do wystawienia legitymacji dla funkcjonariuszów państw. w stanie spoczynku uprawniony jest Państwowy Zakład Emerytalny.

Legitymacje podpisują kierownicy (ich zastępcy) władz i instytucji uprawnionych do ich wystawiania. Kierownicy ci mogą upoważnić do podpisywania legitymacji z ich ramienia podległych pracowników (z reguły kierowników działów spraw osobowych).

Wystawioną (wypełnioną i podpisaną) legitymację doręcza się interesowanemu pracownikowi bądź bezpośrednio, bądź za pośrednictwem urzędu (instytucji) podległego — za pokwitowaniem, które przechowuje się w aktach urzędu wystawiającego.

Prawo do posiadania legitymacji urzędowej przysługuje:

a) każdemu pracownikowi państwowemu, pełniącemu służbę w urzędzie (instytucji) państwowym, z którym zawarty został stosunek służ-

bowy o charakterze publiczno-prawnym (w drodze nominacji), lub o charakterze prywatno-prawnym (w drodze umowy o pracę).

Pracownicy kontraktowi otrzymują legitymacje, jeżeli umowa o pracę zawarta została na okres nieograniczony, a co do nauczycieli — jeżeli umowa zawarta została na okres nie krótszy niż 9 miesięcy;

b) żonie pracownika państwowego, któremu przysługuje prawo do legitymacji, o ile z mężem nie jest w seperacji sądowej bez prawa do alimentów;

c) emerytowanemu pracownikowi państwowemu, pobierającemu zaopatrzenie emerytalne ze Skarbu Państwa tj. przeniesionemu w stan spoczynku w myśl ustawy o zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszów państwowych i zawodowych wojskowych z dnia 11 grudnia 1923 r. (Dz. U. R. P. Nr 20, poz. 160 z 1934 r.).

6. Członkowie organów wykonawczych i pracownicy związków samorządu terytorialnego otrzymują legitymacje w/g zasad i wzorów ustalonych przez Ministerstwa Administracji Publicznej i Ziem Odzyskanych w porozumieniu z Ministerstwem Komunikacji.

§ 2. Wzór legitymacji i ich wypełnianie

1. Ustala się następujące wzory legitymacyj urzędowych:

1) dla pracowników państwowych w służbie czynnej zarówno mianowanych jak i kontraktowych oraz praktykantów (wzór Nr 1),

1a) dla pracowników — jak wyżej, lecz nie mających prawa do ulgi kolejowej w myśl niniejszej instrukcji (wzór Nr 1 a),

2) dla żon pracowników państwowych wyżej wymienionych (pod 1) (wzór Nr 2),

3) dla funkcjonariuszów państwowych w stanie spoczynku — emerytów — (wzór Nr 3),

3a) dla emerytów jak wyżej, lecz nie mających prawa do ulgi kolejowej w myśl niniejszej instrukcji (wzór Nr 3 a),

2. Legitymacja jest czterostronnicową książeczką wymiaru 81 x 114 mm sporządzoną z kartonu obciągniętego skórą lub płótnem;

a) koloru czarnego — dla wzoru Nr 1
b) „ brązowego — dla wzoru Nr 2 i Nr 3
c) „ zielonego — dla wzoru Nr 1a, Nr 3a

Wewnętrzne strony (druga i trzecia) legitymacji mają tło wzorzyste (siatka) koloru seledynowego z wystylizowanym orłem na stronie trzeciej, — tylko we wzorach Nr 1, Nr 2 i Nr 3, t. j. legitymacji uprawniających do korzystania z ulgi kolejowej. W innych tło jednolite (bez siatki).

Legitymacje wypełnia się atramentem pismem czytelnym. Po naklejeniu w sposób trwały fotografii pracownika uprawnionego do otrzymania legitymacji potwierdza się identyczność przez odciśnięcie małej pieczęci urzędowej, przy czym odcisk pieczęci powinien objąć częścią płaszczyzny prawy dolny róg fotografii.

4. Fotografia do legitymacji winna być wykonana na jasnym tle, bez nakrycia głowy (z wymiarem c-a 45 — 63 mm) z okresu nie wcześniejszego jak 1 rok od daty wystawienia legitymacji.

5) Osoba uprawniona do posiadania legitymacji umieszcza tuż pod swoją fotografią swój własnoręczny podpis przy doręczaniu legitymacji. Bez własnoręcznego podpisu legitymacja jest nieważna.

6. Dla osób, którym przysługuje prawo do legitymacji urzędowej, a które w myśl niniejszej instrukcji nie mają prawa do ulgi kolejowej, należy stosować wzory Nr 1a, Nr 2a, Nr 3a — w okładce koloru zielonego — a więc **bez nadruku** uprawniającego do wspomnianej ulgi.

7. Na trzeciej stronicy legitymacji u góry, odciska się podłużną pieczątkę władzy (instytucji) wystawiającej, a następnie kolejno na nadrukowanych liniach wpisuje się:

a) nazwisko i imię (imiona) pracownika Państwowego, (wzór Nr 1 wzgl. Nr 1 a), żony (wzór Nr 2 ewent. Nr 2 a), emeryta (wzór Nr 3 wzgl. 3a);

b) stanowisko służbowe (wzgl. tytuł) nadane pracownikowi pismem nominacyjnym, że charakter służbowy jest prowizoryczny, dodaje się przed tytułem służbowym skrót „prow." (n.p. prow. referendarz), pracownikom kontraktowym zamiast tytułu wpisuje się określenie ogólne: „Pracownik kontraktowy"; w legitymacjach żon — wpisuje się dane o stanowisku męża analogicznie jak w legitymacjach mężów; w legitymacjach emerytów oznacza się stanowisko (tytuł) ostatnio posiadane przez emeryta przed przejściem w stan spoczynku;

c) miejsce służbowe pracownika (we wzorze Nr 2 męża) t.j. nazwę urzędu (instytucji) państwowej, gdzie pracownik (wzgl. mąż) pełni służbę;

d) miejsce i datę wystawienia legitymacji. Z kolei następuje podpisanie legitymacji i odciśnięcia okrągłej pieczątki urzędowej.

8. Sposób wypełniania legitymacji podają dołączone wzory Nr 1, 2 i 7.

9. W razie dokonania w wyjątkowych przypadkach jakichkolwiek poprawek lub uzupełnień w tekście legitymacji należy to uczynić czerwonym atramentem i omówić każdą z nich na marginesie legitymacji. Może to uczynić tylko władza powołana do wystawienia legitymacji, a omówienie — winna podpisać.

Wszelkie inne poprawki, uzupełnienia i przekreślenia oraz podskrobania na wewnętrznych stronach legitymacji urzędowych czynią legitymację nieważną.

10. Numer legitymacji wynika z numeracji ewidencyjnej. Numer ten pozostaje aż do chwili wygaśnięcia ważności wzgl. wycofania lub unieważnienia legitymacji.

§ 3. Ważność legitymacji.

1. Legitymacje tracą swą ważność z końcem każdego roku kalendarzowego.

2. Przedłużenie ważności (prolongatę) legitymacji na następny rok następuje przez umieszczenie w odpowiedniej rubryce liczby roku następnego oraz pieczęci władzy upoważnionej do wydawania legitymacji.

3. Przedłużenie terminu ważności (prolongata) legitymacji na rok następny dokonywuje się corocznie w grudniu wobec czego legitymacje nie prolongowane tracą po tym terminie (po 31 grudnia) swoją ważność, a posiadacze nie prolongowanych legitymacji nie mają prawa do korzystania z ulg kolejowych.

4. Przy wystawianiu legitymacji dla emerytów odpowiednie rubryki przewidziane na coroczne przedłużanie ważności legitymacji mogą być wypełnione równocześnie tak, że ważność ich będzie trwała przez lat pięć od daty wystawiania; legitymacje te nie będą zatem podlegały corocznemu prolongowaniu.

§ 4. Ulgi przy przejazdach kolejami państwowymi.

1. Zgodnie z postanowieniami:

Art. 12 rozporządzenia Prezydenta R. P. z dnia 20. X. 1933 r. o uposażeniu funkcjonariuszów państwowych (Dz. U. R. P. Nr 86/1933 r., poz. 663),

Art. 4 rozporządzenia Prezydenta R. P. z dnia 28. X. 1933 r. o uposażeniu sędziów w sądownictwie powszechnym i administracyjnym oraz prokuratorów (Dz. Ustaw R. P. Nr 86/1933 r., poz. 665),

§ 14 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 1. I. 1934 r. o uposażeniu pracowników państwowych przedsiębiorstwa „Polska Poczta, Telegraf i Telefon" (Dz. Ustaw R. P. Nr 4/1934 r., poz. 26),

rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 28. I. 1934 r. o ulgach dla funkcjonariuszów państwowych, sędziów, prokuratorów oraz asesorów i aplikantów sądowych przy przejazdach kolejami państwowymi (Dz. Ustaw R. P. Nr 10/1934 r., poz. 79),

art. 43 ustawy emerytalnej z dnia 11. XII. 1923 r. (Dz. Ustaw R. P. Nr 20/1934 r., poz. 160),

dekretu z dnia 14. V. 1946 r. o tymczasowym unormowaniu stosunku służbowego funkcjonariuszów państwowych (Dz. Ustaw R. P. Nr 22/1946 r., poz. 139),

oraz nawiązując do Instrukcji Nr 41 o obowiązującej od dnia 1. VIII. 1939 r. (Dz. Urz. Min. Komunikacji Nr 25, poz. 129) wraz z późniejszymi zmianami i uzupełnieniami —

ustalono, że do korzystania z ulgowych przejazdów według ulg taryfowych przewidzianych dla funkcjonariuszów państwowych są uprawnieni:

I. Funkcjonariusze pełniący obowiązki służbowe (zatrudnieni) w instytucjach państwowych, których charakter służbowy (zatrudnienia) odpowiada następującym warunkom:

a) zajmują stanowiska (etaty) co do których stosunek służbowy funkcjonariusza państwowego może być unormowany aktem nominacyjnym, czyli stanowiska urzędników (funkcjonariuszów państwowych i niższych funkcjonariuszów) przewidziane w obowiązującej tabeli stanowisk oraz pracownicy pełniący funkcje analogiczne do funkcji urzędniczych;

b) są opłacani z kredytów t. zw. osobowych par I płace) budżetu państwowego,

c) są mianowani na stałe lub do odwołania (prowizorycznie) względnie przyjęci do służby przygotowawczej, jako praktykanci w rozumieniu ustawy o państwowej służbie cywilnej, albo są zakontraktowani na powyższych stanowiskach na czas nieograniczony (za wyjątkiem zakontraktowanych w monopolach i przedsiębiorstwach państwowych, gdzie pracownicy umowni z ulg kolejowych nie korzystają),

II. — żony w/w funkcjonariuszów państwowych (określonych w p. I), uprawnionych do korzystania z ulg kolejowych, o ile nie są separowane sądownie chyba że na mężu ciąży obowiązek alimentacji;

III. emerytowani funkcjonariusze państwowi, t. j. przeniesieni w stan spoczynku z prawem do zaopatrzenia emerytalnego ze Skarbu Państwa w myśl postanowień ustawy z dnia 11.XII.1923 r. o zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszów państw. i zaw. wojsk. /Dz. U.R.P. Nr 20/1934 r. poz. 160/.

2. Według szczegółowej interpretacji wykładni określonej w p. I, II, i III — do korzystania z ulgowych przejazdów kolejami państwowymi są zatem uprawnieni:

A. Funkcjonariusze państwowi mianowani na stałe lub do odwołania (prowizoryczni), pozostający w służbie czynnej, w stanie nieczynnym lub w stanie spoczynku, a mianowicie:

1) urzędnicy państwowi i praktykanci dopuszczeni do odbywania służby przygotowawczej w charakterze publiczno - prawnym,
2) niżsi funkcjonariusze państwowi,
3) sędziowie w sądownictwie powszechnym i administracyjnym, prokuratorzy, assesorowie sądowi i aplikanci sądowi, o ile otrzymują uposażenie,
4) profesorowie i pomocnicze siły naukowe w państwowych szkołach akademickich,
5) nauczyciele szkół państwowych i publicznych pozostających na etacie państwa,
6) funkcjonariusze służby bezpieczeństwa publicznego a mianowicie: urzędów bezpieczeństwa, Milicji Obywatelskiej, straży więziennej i obozów,
7) urzędnicy i funkcjonariusze niżsi administracji lasów państwowych,
8) pracownicy służby hydrologiczno - meteorologicznej, zatrudnieni w podległych Państwowemu Instytutowi Hydrologiczno - Meteorologicznemu oddziałach terenowych oraz stacjach obserwacyjnych i doświadczalnych.

B. Pracownicy państwowi przedsiębiorstwa „Polska Poczta, Telegraf i Telefon, których stosunek służbowy ma charakter publiczno - prawny oraz byli pracownicy tego przedsiębiorstwa, zwolnieni ze służby z prawem do zaopatrzenia emerytalnego,

C. Pracownicy kontraktowi (umowni) w służbie państwowej i w służbie w przedsiębiorstwie „Polska Poczta, Telegraf i Telefon", a mianowicie:

1) pracownicy kontraktowi (umowni), z którymi zawarto umowy na czas nieokreślony i którzy wykonują funkcje przewidziane dla stanowisk urzędników państwowych lub niższych funkcjonariuszów państwowych,
2) pracownicy kontraktowi zatrudnieni w formacjach i instytucjach wojskowych, jeżeli ich stosunek służbowy odpowiada wymaganiom wskazanym w I. pkt. a) i b),
3) przyjęcie na okres nie krótszy niż 9 miesięcy kontraktowi nauczyciele wszystkich typów szkół państwowych, publicznych szkół powszechnych, w których zatrudnieni są do najmniej 14 godzin lekcyjnych tygodniowo,
4) zastępcy profesorów państwowych szkół akademickich, zatrudnieni na podstawie umowy w wymiarze co najmniej 7 godzin lekcyjnych tygodniowo,
5) adiunkci, kustosze, konstruktorzy (instruktorzy), prosektorzy, obserwatorzy i asystenci starsi państwowych szkół akademickich zatrudnieni na podstawie umowy w wymiarze co najmniej 15 godzin tygodniowo;

6) asystenci młodsi (demonstranci i elewi) oraz zastępcy asystentów państwowych szkół akademickich, zatrudnieni na podstawie umowy w wymiarze co najmniej 15 godzin tygodniowo i niezależnie od czasu, na jaki zostali przyjęci;

7) pracownicy umowni, zatrudnieni w przedsiębiorstwach „Polska Poczta, Telegraf i Telefon", z którymi zawarte umowy na czas nieokreślony i . którzy zajmują stanowiska pracowników o publiczno-prawnym stosunku służbowym.

D. Pozostający w służbie czynnej:

1) Pracownicy Polskiej Akademii Umiejętności,

2) Pracownicy przedsiębiorstw, monopolów, zakładów i instytucji państwowych, których stosunek służbowy ma charakter publiczno-prawny.

F. 1) Żony pracowników wymienionych pod lit. A, B, C, D (ustęp 2), a pozostających w służbie czynnej lub w stanie nieczynnym, o ile nie są seperowane sądownie bez prawa do alimentów, oraz ich dzieci z małżeństwa, pozamałżeństwa i pasierby w wieku do lat 14 — lecz tylko w przypadku przejazdu wraz z ojcem lub matką, uprawnionymi do ulgi;

2) żony pracowników wymienionych pod lit. a), ustęp 8), pozostających w stanie spoczynku, o ile nie są sądownie separowane oraz ich dzieci z małżeństwa, pozamałżeńskie i pasierby w wieku do lat 14 w przypadkach przejazdu wraz z ojcem lub matką, uprawnionymi do ulgi;

3) wdowy oraz sieroty do lat 14 po pracownikach służby hydrologiczno - meteorologicznej, wymienionych w ust. 8, lit. A.

3. Pracownicy (fizyczni i umysłowi) nie odpowiadający zasadom ustalonym niniejszymi przepisami (oraz ich żony i dzieci) nie mają prawa do ulgi. Prawo to nie przysługuje między innymi:

a) pracownikom pozostającym na bezpłatnym urlopie oraz ich żony i dzieciom — z wyjątkiem tych pracowników, którzy pozostają na bezpłatnym urlopie w celu sprawowania mandatu poselskiego, oraz ich żony i dzieci uprawnionych do ulgi,

b) państwowym pracownikom kontraktowym, którzy są opłacani z kredytów rzeczowych,

c) pracownikom przedsiębiorstw, monopolów, zakładów i instytucji państwowych, których stosunek służbowy ma charakter prywatno-prawny,

d) pracownikom o stosunku służbowym publiczno-prawnym przedsiębiorstw, monopolów, zakładów i instytucji państwowych pozostającym w stanie spoczynku,

e) pracownikom zatrudnionym w przedsiębiorstwach samorządowych,

f) zarówno robotnikom jak i pracownikom umysłowym: sezonowym, zatrudnionym dorywczo, dochodzącym płatnym tygodniowo lub dniówkowo, opłacanym z kredytów t. zw. rzeczowych, kontraktowym z umowami okresowymi (np. na 1 miesiąc, na 1/2 roku i t. p.) oraz nauczycielom kontraktowym z umowami zawartymi na okres krótszy jak 9 miesięcy.

Odstępstwa od powyższej zasady mogą nastąpić tylko za zgodą Ministra Komunikacji.

§ 5. Przepisy końcowe.

1. Legitymacja, jako dokument wydany do użytkowania, podlega zwrotowi na każde żądanie władzy (instytucji), która ten dokument wydała lub innej uprawnionej do zatrzymania lub odbioru legitymacji. W razie wykrycia nadużyć jak: wyłudzanie przejazdów, samowolne podrabianie, usiłowanie korzystania z cudzej legitymacji i t. p. — organy kontrolne uprawnione są do odebrania zakwestionowanej legitymacji i zatrzymania do wyjaśnienia.

2. Blankiety legitymacji według wyżej określonych wzorów wykonywane będą dla wszystkich władz, urzędów i instytucji państwowych — centralnie, w jednej z drukarń, z zastrzeżeniem prawa wyłączności oraz zobowiązaniem podporządkowania się do zarządzeń, dotyczących należytego wykonania i kontroli.

3. Uregulowanie kwestii wykonywania potrzebnej ilości blankietów legitymacji oraz tryb rozprowadzenia do właściwych wystawców (instytucji, władz, urzędów) będzie przedmiotem oddzielnego zarządzenia Prez. Rady Ministrów (Biura Gospodarczo - Budżetowego).

4. Instytucje państwowe (ministerstwa, urzędy, władze) winny zgłaszać na przewidywaną ilość legitymacji (blankietów) zapotrzebowania w sposób określony przez Prezydium Rady Ministrów (Biuro Gospodarczo - Budżetowe) oddzielnym zarządzeniem — oraz obowiązane są prowadzić ścisłą ewidencję zarówno otrzymanych blankietów jak i wystawionych (wypełnionych, podpisanych) i wydanych wzgl. przekazanych legitymacji.

Wzór ewidencji — podajemy w załączniku Nr 5.

5. Blankiety legitymacji w instytucjach (urzędach) uprawnionych do wystawiania (podpisywania) legitymacji urzędowych otrzymane na skutek zapotrzebowania, winny być natychmiast ponumerowane i wpisane do w/w ewidencji.

Numerując posiadane blankiety, należy zachować ciągłość zapoczątkowanej już numeracji i kontynuować ją bez przerwy i zmiany przy zaopatrywaniu w numery następnie otrzymywanych nowych blankietów. Po upływie 5-ciu lat należy zapoczątkować nową numerację.

6. Funkcjonariusz państwowy z chwilą ustąpienia (zwolnienia go) ze służby obowiązany jest zwrócić posiadaną legitymację wraz z legitymacją żony. W razie odmowy — należy wystąpić do właściwej władzy bezpieczeństwa, w celu spowodowania odebrania zatrzymanego bezprawnie dokumentu w trybie przepisów o przymusowym postępowaniu w administracji.

7. W wypadku zgubienia, zniszczenia, kradzieży lub t. p. straty legitymacji służbowej — zainteresowany funkcjonariusz państwowy, wzgl. jego żona, obowiązany(a) jest natychmiast o stracie zawiadomić władzę, która mu legitymację wydała, podając datę i okoliczność wśród których nastąpiła strata. Władza służbowa, która legitymację wydała, umieszcza na koszt funkcjonariusza ogłoszenie w Dzienniku Urzędowym danego Ministerstwa oraz w 2-ch najpoczytniejszych dziennikach prasy codziennej (w gazetach), o unieważnieniu legitymacji. Wystawioną w miejsce zaginionej nową legitymację należy opatrzeć napisem „dublikat".

8. O stracie (zniszczenia, zagubienia) zwróceniu, skasowaniu, wydaniu nowej legitymacji w miejsce zagubionej i t. p. przypadkach — należy każdorazowo w ewidencji uskutecznić odpowiednią adnotację. Takąż adnotację należy również włożyć do teczki z aktami osobowymi zainteresowanego funkcjonariusza.

9. W razie awansu, przeniesienia lub wszelkich innych zmian osobowych, wymagających zmiany treści legitymacji — interesowana władza (instytucja), która zmianę tę spowodowała względnie przyjęła do wiadomości, obowiązana jest niezwłocznie zażądać by posiadacz legitymacji przedłożył ją w celu dokonania potrzebnych uzupełnień lub zmiany na inną, określeń i poprawek — nawet z omówieniem podpisanym przez władzę wystawiającą legitymację.

Zmianę legitymacji na inną względnie uzupełnienie jej treści dokonywuje władza (instytucja) uprawniona do jej wystawienia.

10. Z chwilą wydania legitymacji nowej odbiera się od pracownika legitymację dotychczasową. Legitymacje wycofana z użycia winny być natychmiast unieważnione przez widoczne i zakreślenie treści atramentem lub odpowiednio przygotowanym do tego celu stempel. Unieważnienie należy odnotować w ewidencji legit.

11. Legitymacje unieważnione należy przechowywać przy ewidencji albo je całkowicie zniszczyć, a protokół zniszczenia podpisany przez 2-ch funkcjonariuszów do tego upoważnionych — załączyć do ewidencji legit.

12. Funkcjonariuszom (robotnikom, pracownikom) sezonowym, dniówkowym zatrudnionym dorywczo, dochodzącym, rzeczoznawcom i t. p. — którym w zasadzie nie przysługuje prawo posiadania legitymacji urzędowej — zainteresowane instytucje państwowe mogą wydawać odpowiednie zaświadczenia, stwierdzające tylko: nazwę instytucji, imię i nazwisko (ewent. z fotografią) funkcjonariusza, charakter zatrudnienia, datę wystawienia, okres ważności, podpis władzy.

13. Zasady i przepisy dotyczące legitymacji dla wojska i funkcjonariuszów służby bezpieczeństwa regulowane są odrębnie.

14. Instrukcja niniejsza obowiązuje od dnia 1. VII. 1947 r.

Załącznik Nr 5

EWIDENCJA

Otrzymanych, wydawanych lub przekazywanych legitymacji urzędowych wzgl. blankietów legit. w roku 194.......r.

194......rok

Otrzymano

KARTA Nr........................

Data otrzymania	Nr i data pisma	Nazwa instytucji (urzędu zakładu, władzy) skąd otrzymano legitymacje wzgl. blankiety legitymacyjne	Ilość legitymacji wzgl. blankietów legitymacyjnych	Nr legitymacji wzgl. blankietów legitymac.	Nazwisko i imię tytuł służb. oraz podpis własnoręczny urzędnika, który przyjął odpowiedzialność za powierzone mu legitymacje wzgl. blankiety legitymacyjne	UWAGI

II. 194...... rok

KARTA Nr........................

Wydano lub przekazano

Data wydania wzgl. przekazania	Nr i data pisma	Ilość wydanych wzgl. przekazanych legitymacyj lub blankietów legitymac.	Numer wydanych wzgl przekazanych legitymacyj lub bl. legitymacyjnych	Nazwisko i imię tytuł służb. urzed. (funkc.) dla którego wystąpiono i wydano legitymacje	Instytucja (urząd, władza) której przekazano (wysłano, wydano) legitym. wzgl. blank. legit.	Pokwitowanie odbioru wzgl. wysłanie	UWAGI

WZÓR Nr 1

Załącznik Nr 1

str. 2

Fotografia 45 x 63 mm
na białym tle bez nakrycia głowy

Uprawnia do przejazdów kolejami państwowymi wg. ulg taryfowych dla funkcjonariuszów państwowych

m. p.

Podpis własnoręczny

Ważna na rok wystawienia
Ważność legitymacji przedłuża się na rok

m. p. 19.........r.	m. p. 19.........r.	m. p. 19.........r.	m. p. 19.........r.

str. 2

pieczęć podłużna wystawcy

LEGITYMACJA Nr..................

JANKOWSKI
nazwisko

Józef Adam
imię (imiona)

podreferendarz
stanowisko (tytuł) służbowy

w Ministerstwie Zdrowia

Warszawa, dnia 15. V. 1947 r.

m. p. 19.........r.

podpis

po wypełnieniu

str. 2

Fotografia 45 x 63 mm
na białym tle bez nakrycia głowy

Uprawnia do przejazdów kolejami państwowymi wg. ulg taryfowych dla funkcjonariuszów państwowych

m. p.

(-) Józef Adam Jankowski
Podpis własnoręczny

Ważna na rok wystawienia
Ważność legitymacji przedłuża się na rok

m. p. 19.........r.	m. p. 19.........r.	m. p. 19.........r.	m. p. 19.........r.

str. 3

MINISTERSTWO ZDROWIA
pieczęć podłużna wystawcy

LEGITYMACJA Nr..................

JANKOWSKI
nazwisko

Józef Adam
imię (imiona)

podreferendarz
stanowisko (tytuł) służbowy

w Ministerstwie Zdrowia

Warszawa, dnia 15. V. 1947 r

m. p.

Kierownik Działu Osobowego

J. Stępniewski
podpis

(—) J. Stępniewski

Załącznik Nr 2

WZÓR Nr 2

str. 2

Fotografia 45 x 63 mm
na białym tle bez nakrycia głowy

Uprawnia do przejazdów kolejami państwowymi wg. ulg taryfowych dla funkcjonariuszów państwowych

m. p.

Podpis własnoręczny

Ważna na rok wystawienia

Ważność legitymacji przedłuża się na rok

m. p. 19.........r.	m. p. 19.........r.	m. p. 19.........r.	m. p. 19.........r.

str. 3

....
pieczęć podłużna wystawcy

LEGITYMACJA Nr.....................

....
nazwisko

....
imię (imiona)

....
imię i stanowisko (tytuł) służbowy męża

w ....

.........................., dnia ....19.......r.

m. p.

....
podpis

po wypełnieniu

str. 2

Fotografia 45 x 63 mm
na białym tle bez nakrycia głowy

Uprawnia do przejazdów kolejami państwowymi wg. ulg taryfowych dla funkcjonariuszów państwowych

m. p.

(-) Wanda Zofia Jankowska

Podpis własnoręczny

Ważna na rok wystawienia

Ważność legitymacji przedłuża się na rok

m. p. 19.........r.	m. p. 19.........r.	m. p. 19.........r.	m. p. 19.........r.

str. 3

WOJEWÓDZKI URZĄD WARSZAWSKI
pieczęć podłużna wystawcy

LEGITYMACJA Nr.....................

JANKOWSKA
nazwisko

Wanda Zofia
(imiona) imię żony

Józef-Adam podreferendarz
imię i stanowisko (tytuł) służbowy męża

w Ministerstwie Zdrowia

Warszawa, dnia 15. V. 1947 r.

m. p.

Wicewojewoda

(—) Stępniowski
podpis

(—) Stępniowski

WZÓR Nr 3

Załącznik Nr 3

str. 2

Fotografia 45 x 63 mm
na białym tle bez nakrycia głowy

Uprawnia do przejazdów kolejami państwowymi wg. ulg taryfowych dla funkcjonariuszów państwowych

m. p.

Podpis własnoręczny

Ważna na rok wystawienia
Ważność legitymacji przedłuża się na rok

m. p. 19.........r.	m. p. 19.........r.	m. p. 19.........r.	m. p. 19.........r.

str. 3

pieczęć podłużna wystawcy

LEGITYMACJA Nr..................

nazwisko

imię (imiona)

stanowisko (tytuł) służbowy

w stanie spoczynku

...................., dnia .... 194...... r.

m. p.
19..........r.

podpis

po wypełnieniu

str. 2

Fotografia 45 x 63 mm
na białym tle bez nakrycia głowy

Uprawnia do przejazdów kolejami państwowymi wg. ulg taryfowych dla funkcjonariuszów państwowych

m. p.

(-) Józef Adam Jankowski
Podpis własnoręczny

Ważna na rok wystawienia
Ważność legitymacji przedłuża się na rok

m. p. 19.........r.	m. p. 19.........r.	m. p. 19.........r.	m. p. 19.........r.

str. 3

PAŃSTWOWY ZAKŁAD EMERYTALNY
pieczęć podłużna wystawcy

LEGITYMACJA Nr..................

JANKOWSKI
nazwisko

Józef Adam
imię (imiona)

podreferendarz
stanowisko (tytuł) służbowy

w stanie spoczynku

Warszawa, dnia 15 maja 1947 r.

m. p.

Naczelny Dyrektor

Jabłoński
podpis
Jabłoński

WZÓR Nr 1a

Załącznik Nr 4

str. 2

Fotografia 45 x 63 mm
na białym tle bez nakrycia głowy

m. p.

Podpis własnoręczny

Ważna na rok wystawienia
Ważność legitymacji przedłuża się na rok

m. p. 19.........r.	m. p. 19.........r.	m. p. 19.........r.	m. p. 19.........r.

str. 3

pieczęć podłużna wystawcy

LEGITYMACJA Nr..................

nazwisko

imię (imiona)

stanowisko (tytuł) służbowy

w ....

.................., dnia .... 19........r.

m. p.

podpis

str. 2

WZÓR Nr 3a

Fotografia 45 x 63 mm
na białym tle bez nakrycia głowy

m. p.

Podpis własnoręczny

Ważna na rok wystawienia
Ważność legitymacji przedłuża się na rok

m. p. 19.........r.	m. p. 19.........r.	m. p. 19.........r.	m. p. 19.........r.

str. 3

pieczęć podłużna wystawcy

LEGITYMACJA Nr..................

nazwisko

imię (imiona)

stanowisko (tytuł) służbowy

w ....

.................., dnia .... 19........r.

m. p.

podpis

OBJAŚNIENIA

Ewidencja legitymacji i blankietów jest to zeszyt albo skoroszyt z umocowanymi wewnątrz kartami odpowiednio porubrykowanymi.

Przygotowane zawczasu w przewidywanej ilości karty ewidencyjnej należy wypełniać w 2-ch egzemplarzach (można przez kalkę) w miarę otrzymywania i wydawania wzgl. przekazywania legitymacyj i blankietów legitym. Karty te należy kolejno zaopatrywać w numery w miarę ich wypełniania i wkładania do skoroszytu, wpisując: karta Nr 1, Nr 2, karta Nr 3, i t. d. oraz zaznaczyć na każdej rok. Do skoroszytu wkłada się tylko po jednym egzemplarzu wypełnionych kart, drugie egzemplarze (odpisy) składa się do akt, w celu przechowania w archiwum danej instytucji (urzędu, zakładu).

Karty ewidencji wypełniać można pismem maszynowym, za wyjątkiem tych rubryk, gdzie powinien być umieszczony własnoręczny podpis urzędnika, pokwitowanie, pieczęć lub t. p.

Prowadzenie ewidencji w danej instytucji (urzędzie, zakładzie) powierza się jednemu urzędnikowi, który tym samym przyjmuje na siebie odpowiedzialność za całość i ilość otrzymywanych legitymacji i blankietów legit., ich wydawanie (przekazywanie), jak również za należyte dokonywanie zapisów w powierzonej mu ewidencji.

Przekazywanie prowadzenia ewidencji innemu urzędnikowi należy dokonywać protokólarnie w obecności bezpośrednio zainteresowanych urzędników (zdającego i przyjmującego). Protokół powinien zawierać: a) datę przekazania, b) ilość i numery otrzymanych, a jeszcze nie wydanych (ewent. innych) legitymacji i blankietów legit. znajdujących się w posiadaniu instytucji (urzędu, zakładu), c) nazwiska, imiona i tytuły służb. urzędników zainteresowanych w przekazywaniu oraz ich bezpośredniego przełożonego. W protokóle powinny być zaznaczone wszelkie zauważone braki i uchybienia oraz dane o ewent. wszczętych dochodzeniach. Jeden egzemplarz protokółu wkłada się do skoroszytu ewid., zachowując porządek chronologiczny, drugi zaś egzemplarz — do akt.

W podobny sposób postępuje się z innymi dotyczącymi prowadzeniu ewidencji protokółami, gdy zaistnieje potrzeba ich sporządzenia naprz.: w razie kontroli, w przypadku zniszczenia lub kradzieży i t. p. okoliczności.

Z końcem każdego roku kalendarzowego urzędnik prowadzący ewidencję zamyka ją, przeprowadza w obecności przełożonego protokólarnie obliczenie pozostałości legitymacji i blankietów legit. podpisując wraz z przełożonym protokół obliczenia, który następnie wkłada się jako ostatnią kartę do zeszytu ewid. za dany rok (drugi egzemplarz składa się do akt). Stwierdzone w ten sposób ilość i numery legitymacji i blankietów na rok kalendarzowy, na karcie Nr 1 z rubryką „otrzymano" i dalej prowadzi się ewidencję jak w roku ubiegłym.

Poz. 156.

Olsztyn, dnia 11 września 1947 r.

URZĄD WOJEWÓDZKI OLSZTYŃSKI
Wydział Samorządowy
L. dz. Sam. F. 12/10/47

Wynagrodzenie gmin za pobór podatków komunalnych.

Do
Ob. Ob. Starostów Powiatowych
jako Przewodniczących Wydziałów Powiatowych.

Urząd Wojewódzki przesyła do wiadomości załączone pismo okólne Ministerstwa Ziem Odzyskanych z dnia 11 marca b. r. Nr spr. 1175/II. S. 5—c/17/47.

Za Wojewodę
(—) Br. Wiesiołowski
Naczelnik Wydziału Samorządowego

Warszawa, dnia 11 marca 1947 r.

MINISTERSTWO ZIEM ODZYSKANYCH
Departament Administracji Publicznej
Nr spr. 1175/II. S. 5—c/17/47

Wynagrodzenie gmin za pobór podatków komunalnych.

PISMO OKÓLNE

(otrzymują wszyscy Ob. Ob. Wojewodowie na obszarze Ziem Odzyskanych).

W niektórych związkach samorządowych powstały wątpliwości, czy wobec przyznania gminom wiejskim w art. 44 dekretu z dnia 20. III. 1946 r. o podatkach komunalnych (Dz. U. R. P. Nr 19, poz. 128) prawa do wynagrodzenia za wymiar i pobór podatków komunalnych, przypadających na rzecz powiatowego związku samorządowego — mogą zarządy gminne potrącać to wynagrodzenie z sum pobranych i wypłaconych z tytułu tych podatków na rzecz Skarbu Państwa, wojewódzkiego związku samorządowego, Komunalnego Funduszu Pożyczkowo-Zapomogowego oraz Samorządu rolniczego.

W związku z tym Ministerstwo Ziem Odzyskanych wyjaśnia, że zarówno z przepisów dekretu o podatkach komunalnych jak i z przepisów dekretu z dnia 20. III. 1946 r. o finansach komunalnych (Dz. U. R. P. Nr 19, poz. 129) nie wynika, ażeby gminom przysługiwało prawo do wynagrodzenia za wymiar i pobór tych części podatków gruntowego i od nieruchomości, które na rzecz gmin nie przypadają. Artykuł 44 dekretu o podatkach komunalnych mówi o takim wynagrodzeniu, lecz ma to miejsce tylko wtedy, gdy zostanie poruczony gminom wiejskim wymiar i pobór podatków komunalnych, przypadających na rzecz powiatowego związku samorządowego, a które w zasadzie powinien wymierzać i pobierać właściwy powiatowy związek samorządowy.

Proszę Obywateli Wojewodów o podanie powyższych wyjaśnień do wiadomości zainteresowanym związkom samorządowym.

Dyrektor Departamentu
(—) E. Quirini

Poz. 157.

Olsztyn, dnia 26. IX.47 r.

WOJEWODA OLSZTYŃSKI
L. dz. SAM. F. 12 - 12/47.

Niewłaściwe interpretacje przepisów o ulgach w uiszczeniu podatku gruntowego.

Do
Ob. Ob. Starostw Powiatowych jako Przewodniczących Wydziałów Powiatowych i Prezydenta miasta Olsztyna.

Doszło do mej wiadomości, że w terenie krążą pogłoski jakoby:

1) rolnicy w województwie Olsztyńskim nie podlegali obowiązkowi częściowego wzgl. całkowitego uiszczenia podatku gruntowego, za 1947 r. w ziemiopłodach,

2) że osadnicy wojskowi mają korzystać ze specjalnych ulg w podatku gruntowym, poza obowiązującymi w tej mierze przepisami prawnymi,

3) że repatrianci zwolnieni są od uiszczenia podatku gruntowego w myśl zarządzenia Minist. Skarbu z dn. 12 marca 1946 r. N.D.V.—54449/1-3/13/45, przesłanego przy piśmie okólnym Nr 15 Woj. Oddziału P.U.R.-u w Olsztynie z dnia 13 maja 1947 r., na podstawie którego Powiatowe Oddziały PUR-u wydały instrukcje w sprawie ulg podatkowych.

Aby zapobiec dalszej niewłaściwej interpretacji obowiązujących przepisów, w porozumieniu z Olsztyńską izbą skarbową, wyjaśniam:

ad punkt 1. w myśl § 2 Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 9 lipca 1947 r. (Dz. U. R. P. Nr 55 poz. 296 z 1947 r.) został wprowadzony na niektóre gospodarstwa rolne obowiązek częściowego wzgl. całkowitego uiszczenia podatku gruntowego za 1947 r. w ziemiopłodach, na obszarze całego Państwa, a tym samym i na terenie Województwa Olsztyńskiego,

ad punkt 2. osadnicy wojskowi korzystają na równi z innymi płatnikami podatku gruntowego z ulg przewidzianych w art. 11 i 12 dekretu z dnia 20 marca 1946 r. o podatkach komunalnych w brzmieniu obwieszczenia Ministrów Administracji Publicznej i Ziem Odzyskanych z dnia 10 maja 1947 r. (Dz. U.R.P. Nr 40 poz. 198 z 1947 r.) oraz § 104 Rozporządzenia Ministra Administracji Publicznej i Ziem Odzyskanych z dnia 20 czerwca 1947 r. (Dz. U.R.P. Nr 51, poz. 258). Specjalnych ulg i przywilejów w opłaceniu podatku gruntowego dla osadników wojskowych, żadne inne przepisy nie przewidują.

ad punkt 3. okólnik Ministerstwa Skarbu z dnia 12 marca 1946 r. Nr D.V. - 54449/1-3/13/45 przewiduje ulgi dla repatriantów przy opłacaniu **podatków państwowych.** Dlatego też sugerowanie repatriantów — przez przedstawicieli niektórych Powiatowych Oddziałów P.U.R-u o zwolnieniu od uiszczenia podatku gruntowego jest nieuzasadnione, albowiem podatek gruntowy zalicza się do podatków komunalnych, a nie państwowych.

Wyjaśnienia co do stosowania przepisów o ulgach uiszczeniu podatku gruntowego, podane wyżej w punkcie 2-im, dotyczą również repatriantów.

Jednocześnie wyjaśniam, że Państwowe Nieruchomości Ziemskie (majątki rolne) podlegają również obowiązkowi uiszczenia podatku gruntowego za 1947 r. częściowo wzgl. całkowicie w ziemiopłodach, zgodnie z ogólnie obowiązującymi w Państwie.

O ile chodzi o grunty leśne (lasy państwowe i inne lasy), to w świetle dotychczasowych wyjaśnień podatek gruntowy za 1947 r. może być opłacany w gotówce. Jednak że wymiary oznaczonego podatku z gruntów leśnych Zarządy Gminne dokonują zgodnie z § 3 i 4 Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 9 lipca 1947 r. o obowiązku uiszczenia podatku gruntowego w ziemiopłodach (Dz. U.R.P. Nr 55, poz 296) oraz zgodnie z Rozporządzeniem Ministrów Administracji Publicznej i Ziem Odzyskanych z dnia 20 maja 1947 r. (Dz. U.R.P. Nr 45 poz. 232).

W związku z powyższym polecam Ob. Ob. Starostom, by na specjalnie zwołanych w jak najkrótszym czasie zebraniach burmistrzów i wójtów, przy współudziale przedstawicieli Urzędów Skarbowych i Powiatowych Oddziałów P. U. R-u, jak najszczegółowiej jeszcze raz wyjaśnili obowiązujące przepisy dotyczące ulg w podatku gruntowym i podali do wiadomości, że dla żadnej kategorii płatników inne ulgi, poza wyżej podanymi nie istnieją.

Z kolei wójtowie gmin powyższe podadzą do wiadomości płatników podatku gruntowego, za pośrednictwem sołtysów lub na specjalnie zwołanych zebraniach gromadzkich, przytem należy to robić w formie jak najbardziej przystępnej.

W o j e w o d a
(—) **Mgr W. Jaśkiewicz.**

Poz. 158.

Olsztyn, dnia 11.IX. 1947 r.

URZĄD WOJEWÓDZKI OLSZTYŃSKI
Wydział Przemysłowy
L. dz. PHA 1/H-14.

Do
. . . .
w Olsztynie.

Wydział Przemysłu i Handlu Urzędu Wojewódzkiego Olsztyńskiego przesyła w załączeniu odpis okólnika Departamentu Likwidacyjnego Ministerstwa Ziem Odzyskanych z dnia 16.VIII. 1947 r. Nr 58/47 w sprawie obowiązku zgłaszania zasobów złomu Centrali Złomu — do wiadomości.

Za W o j e w o d ę
Zał. 1. **Mgr A. Kompowski**
Z-ca Naczelnika Wydziału

Warszawa, dnia 16.VIII. 1947 r.

MINISTERSTWO ZIEM ODZYSKANYCH
Departament Likwidacyjny
L. dz. 11061/V/Og/47.
Dotyczy: obowiązku zgłoszenia zasobów złomu Centrali Złomu.

OKÓLNIK Nr 58/47

(otrzymują: ob. ob. Wojewodowie i ob. ob. Starostowie na Z. O., G. L. S. A. L. oraz ob. ob. Dyrektorzy O. U. L. na Z. O.).

Na zasadzie uchwały Komitetu Ekonomicznego Rady Ministrów z dnia 11.VII. 1947 r. wszystkie urzędy i zakłady państwowe, samorządowe i spółdzielcze winny zgłosić w terminie do dnia 30 września 1947 r. Centrali Złomu posiadane zasoby złomu.

Przez złom rozumie się materiały, które gospodarczo mogą być zużyte tylko przez przetopienie na metal.

Wszystkie urzędy i zakłady mają obowiązek dopuszczania inspektorów Centrali Złomu do kontroli, czy i jakie zasoby złomu znajdują się na administrowanych przez te zakłady i urzędy terenach. Inspektorzy Centrali Złomu mają również prawo dokonywania kontroli na terenach zakładów, należących do samorządu terytorialnego i zakładów spółdzielczych.

Dostawa do Centrali Złomu zgłoszonych zasobów następuje na warunkach ustalonych z tą Centralą.

W razie stwierdzenia złośliwego uchylania się od obowiązku zgłoszenia Centrali Złomu zasobów złomu i ich dostawy na ustalonych wzajemnie warunkach, Minister Przemysłu i Handlu w porozumieniu z właściwym Ministrem, może wstrzymać dla opornej instytucji lub zakładu przydziały żelaza i stali.

Zechcą ob. ob. Wojewodowie i Dyrketorzy wydać podległym urzędom i organom samorządu terytorialnego stosowne zarządzenia.

Minister
w/z (—) J. Dubiel
Podsekretarz Stanu

Poz. 159.

Olsztyn, dnia 8 września 1947 r.

WOJEWODA OLSZTYŃSKI
L. d. Rol. Pr. R. Z. 1/1/47.
sprawa: zaorywanie pastwisk i likwidowanie ogrodzeń kwater pastwiskowych.

Do
Ob. Starosty Powiatowego
(wszystkich).

Doszło do mej wiadomości, co potwierdza i treść załączonego w odpisie zarządzenia Ministerstwa Rolnictwa i Reform Rolnych z dnia 20 sierpnia b. r. Nr PR. 1/XIII — 8/17 w tej sprawie, że rolnicy starają się z braku dostatecznej ilości obornika dawać z siewanym oziminom dobre stanowiska w zmianowaniu przystąpili do zaorywania pastwisk sztucznych i do równoczesnej likwidacji, znajdujących się tamże ogrodzeń do kwaterowego wypasu inwentarza.

Podzielając w zupełności ogólny pogląd Ministerstwa Rolnictwa i Reform Rolnych na tą sprawę — podkreślam ze swej strony, że specjalnie w naszych warunkach glebowo klimatycznych Województwa Olsztyńskiego zaorywanie pastwisk stałych jest zjawiskiem niekorzystnym i traktowane będzie jako szkodnictwo gospodarcze.

Dobre pastwiska są jednym z podstawowych bogactw tut. terenu, charakteryzującego się w produkcji rolniczej kierunkiem wybitnie hodowlanym. Chwilowy brak inwentarza żywego nie usprawiedliwia tej dewastacji.

Produkcja paszy winna być traktowana jako równie ważną jak produkcja ziarna zbóż. Zapasy paszy pozwolą na realizację zakupów dalszych partii inwentarza żywego.

Z tego powodu polecam Ob. Staroście osobiście przez wydanie stosownego zarządzenia nałożyć obowiązek na Ob. Ob. Wójtów i Sołtysów, by przez zastosowanie środków rygorystycznych osiągnęli pożądany cel.

Za wykonanie powyższego zarządzenia Ministerstwa Rolnictwa i Ref. Rol. i mego polecenia czynię osobiście odpowiedzialnymi Ob. Ob. Sołtysów, Wójtów i Ob. Starostę Powiatowego.

Wojewoda
(—) Mgr W. Jaśkiewicz

Dział nieurzędowy

OGŁOSZENIA

Unieważnia się tymczasowy dowód tożsamości konia Ser. I. Nr 68226, wydany przez gminę Grunwald pow. Ostróda, na nazwisko Cegiełka Jan.

Unieważnia się zagubioną metrykę urodzenia, dowód osobisty oraz pokwitowanie opłacenia mebli. Dokumenty wystawione na nazwisko Prušik Marcjanna zam. Nawiady pow. Mrągowo.

Unieważnia się tymczasowy dowód tożsamości konia Seria I. Nr 27115 wydany przez Starostwo Powiatowe w Mrągowie na nazwisko Ruszczyk Władysław.

Unieważnia się dowód rejestracyjny Nr 35004 samochodu półciężarowego marki Opel Blitz, wydany przez Wojewódzki Wydział Motoryzacji w Olsztynie na nazwisko Wysocki Mieczysław.

Unieważnia się orzeczenie repatriacyjne Nr 1188 z dnia 22 lutego 1946 r., wydane przez Państwowy Urząd Repatriacyjny w Lublinie na nazwisko Kos Stefan.

Unieważnia się zagubioną kartę rowerową Nr 44/47 wydaną przez Gminę Pasym pow. Szczytno na nazwisko Bludau Robert.

Unieważnia się zagubione prawo jazdy trzeciej klasy wydane przez Okręgowy Urząd Samochodowy w Olsztynie za Nr 1752 na nazwisko Janów Władysław.

Unieważnia się zagubiony dowód tożsamości konia wydany przez gminę w Dźwierzutach za Nr 18389 na nazwisko Wasilewski Władysław zamieszkały w Dąbrówce pow. Szczytno.

Unieważnia się zagubione potwierdzenie zgłoszenia Nr. 272/47 z dnia 27/VI./47 r. na umowę zawartą z Zarządem Miejskim Olsztyńskim w dniu 24/6/47 r. na nazwisko Sądej Zofia.

Unieważnia się zagubione karty rowerowe wydane przez Zarząd Miejski Olsztyński za Nr Nr 1519 i 1393 na nazwiska Helena Anielska i Elżbieta Anielska.

Unieważnia się zagubione tymczasowe zaświadczenie tożsamości wydane przez Starostwo Grodzkie w Olsztynie za Nr 4 na nazwisko Kopij Zygmunt.

Unieważnia się tymczasowy dowód tożsamości konia Seria I. Nr 26813 wydany przez Zarząd Gminy Rosińsko Duże pow. Pisz na nazwisko Brzuchalski Aleksander.

Unieważnia się zagubioną kartę rowerową Nr 905 wydaną przez Zarząd Miejski w Olsztynie na nazwisko Zarzecki Piotr.

Unieważnia się zagubiony dowód tożsamości konia wydany przez Zarząd Gminy Wołyniec pow. Pasłęk seria I Nr 69365 z dn. 19.V. 1947 r. na nazwisko Andrusieczko Michał.

Unieważnia się zagubione tymczasowe zaświadczenie tożsamości osoby za Nr 4768 wydane przez Urząd Gminy Jedlińsk pow. Radom oraz czerwone prawo jazdy wydane przez Okr. Urz. Sam. w Olsztynie za Nr 565 i kartę rejestracyjną na motocykl za Nr H 3578 wydaną na nazwisko Jegier Paweł.

Unieważnia się tymczasowy dowód tożsamości konia Nr 7897 ur. 1943 r. wzrost 152 maść gniada, gwiazdka tylna lewa, pęcina biała wystawiony na nazwisko Sergieja Józefa.

Unieważnia się zagubiony dowód stwierdzenia polskiej przynależności narodowej, wydany przez Zarząd Miejski w Olsztynie z dnia 4.6. 46 r. Nr 108 Adm. IX. 173/45, oraz zaświadczenie pracy wydane w lipcu 1947 r. przez Urząd Wojewódzki Wydz. Budż.-Gosp. i legitymację Związkową Nr 63468, legitymację Ubezpieczalni Społecznej Nr 3905 na nazwisko Mache Anna.

Unieważnia się zagubiony tymczasowy dowód tożsamości konia Nr 2299 wydany przez Zarząd Gminy Purda Wielka na nazwisko Gruna Augusta.

Unieważnia się tymczasowy dowód tożsamości konia wydany przez Zarząd Gminy w Runowie pow. Lidzbark Warm. za Nr 315/46 seria Nr 35793 z dnia 14.X. 1946 r. na nazwisko Ludwika Marcinkowskiego.

Unieważnia się tymczasowy dowód tożsamości konia wydany przez Zarząd Gminy Pasym pow. Szczytno za Nr 22296 seria 189 na nazwisko Langwald Herman, tymczasowy dowód stwierdzenia polskiej przynależności narodowej wydany Langwald Hermanowi za Nr 2232 z dnia 9.IX.1945 r. oraz Langwald Marii za Nr 830 z dnia 17.X. 1945 przez Starostwo Powiatowe w Szczytnie oraz zaświadczenie wydane przez Zarząd Powiatowy Związku Samopomocy Chłopskiej z dn. 3.VI. 1947 za Nr 7898 na nazwisko Fabek Alfons nabycia jałówki pochodzącej z importu duńskiego.

Unieważnia się zagubiony tymczasowy dowód tożsamości konia Nr 30004 ser. 1 wydany przez Zarząd Gminy Pasym pow. Szczytno na nazwisko Krukowski Czesław.

Unieważnia się dowód tożsamości konia wydany przez gminę Gdakowo pow. Susz woj. Olsztyńskie z dnia 23.XII. 1946 wzrost 161 cm kategoria Z Nr dowodu 45268. Powiernictwo na posiadane gospodarstwo za Nr Ha 10 wydane przez Państwowy Urząd Repatriacyjny w Suszu. Kwit na wpłacone koszta manipulacyjne wystawiony przez Urząd Ziemski w Suszu na sumę zł 4000.— Kwit na wpłaconą ratę za otrzymaną krowę z Pow. Związku Samopomocy Chłopskiej w Suszu. Dokumenty wydane na nazwisko Michalak Władysław.

Unieważnia się tymczasowy dowód tożsamości konia wydany przez Zarząd Gminy Biesal za Nr 21370 z dn. 19. VIII. 1946 r. oraz zaświadczenie o zgłoszeniu się do pierwszej komisji poborowych wydane przez Zarząd Gminy Biesal za Nr 3/46 z dn. 17. I. 1946 r. na nazwisko Papież Jan.

Unieważnia się zagubione zaświadczenie rejestracji wydane przez R. K. U. Siedlce w roku 1944 na nazwisko Chmielewski Marian, syn Jana rocznik 1919.

Unieważnia się zagubione cztery dowody tożsamości koni za Nr Nr 19063, 19060, 19058, 19027 wystawione przez Zarząd Miejski w Kętrzynie na majątek cukrowni Kętrzyn.

Unieważnia się zagubiony dowód tożsamości konia wydany przez Zarząd Gminy Orzysz, pow. Pisz za Nr 31012 dnia 4. III. 1947 r., tymczasowe zaświadczenie tożsamości wydane przez Zarząd Gminy Orzysz za Nr 8 z dnia 10. I. 1947 r. na nazwisko Zuzga Bronisława, tymczasowe zaświadczenie tożsamości na nazwisko Zuzga Zygmunt wydane przez Zarząd Gminy Orzysz za Nr 153.

Adres Redakcji i Administracji „Olsztyńskiego Dziennika Wojewódzkiego" — Urząd Wojewódzki w Olsztynie, Pl. Wolności Nr 1 pokój Nr 49, tel. 25-72. Konto P. K. O. N. I — 1224.

Reklamacje z powodu nieotrzymania poszczególnych numerów Dziennika należy wnosić do Administracji niezwłocznie po otrzymaniu następnego kolejnego numeru; późniejsze reklamacje będą uwzględniane tylko po uiszczeniu ceny reklamowanego numeru. Cena numeru wynosi 30.— zł.

Prenumerata Olsztyńskiego Dziennika Wojew. wynosi kwartalnie 120 zł, wpłacać ją należy za pośrednictwem PKO, na konto Administracji Olsztyńskiego Dziennika Wojewódzkiego Nr I-1224.

Ceny ogłoszeń: Tekstowe — 1 mm wysokości przy szerokości 1 szpalty po 10 zł. — Tabelaryczne: 50% drożej. Ogłoszenia drobne 5 zł za wyraz, najmniej 100 zł. Administracja nie przyjmuje odpowiedzialności za terminowe umieszczanie ogłoszeń.

L.z. 1993. 11.10.1947 r. Druk: Drukarnia Państwowa, Olsztyn.